

[Udenrigsministeren]

af det, den franske præsident sagde. Til orientering for fru Lilli Gyldenkilde kan jeg i øvrigt sige, at den verbale buket, jeg overrakte den franske præsident, var for hans indsats som formand for EF-Rådet for at få løst de budgetproblemer, der har gjort, at vi bl.a. på et tidspunkt følte, at sådan noget som de for os så fordelagtige eksportrestitutioner var bragt i fare, og det synes jeg er en positiv og god indsats fra det franske formandskab, at man er kommet så langt i løsningen af de problemer, at jeg ikke nu nærer samme bekymringer som hr. Gade.

Så rettede hr. Ivar Nørgaard et angreb på udenrigsministeriet. Vi skulle have sovet lidt og været alt for sent på det med at orientere om dette ESPRIT-program. Hr. Ivar Nørgaard henviste til, at man først her i maj-nummeret af Udenrigsministeriets Tidsskrift havde indkaldt ansøgninger til ESPRIT-programmet for 1984, selv om – det må jeg erkende er korrekt – ansøgningsfristen var den 7. maj. Ganske vist står der, at der senere kommer indkaldelser af projektforslag til 1985, men det ser da ikke pænt ud.

Jeg er heldigvis i stand til at afvise hr. Ivar Nørgaards angreb, for de artikler, der henvises til her, var kun så at sige sidste led i en informationskampagne over for industrivirksomheder, forskningsinstitutioner osv., der igennem længere tid har været rettet direkte mod de enkelte virksomheder og de enkelte forskningsinstitutioner. Der var her sket en grundig og løbende information igennem længere tid, og det har da lykkeligvis også givet sig udslag i et meget tilfredsstillende antal ansøgninger fra virksomheder og fra institutioner om at deltage i de forskellige projekter under ESPRIT-programmet. Jeg kan tilføje, at interessen hos danske virksomheder og forskningsinstitutioner rent faktisk har vist sig at være så stor, at Danmark nu har fået en større andel af kontrakterne i pilotfasen, end vores budgetandel kunne tilsi-ge, og det er klart, at det er noget, vi fortsat vil arbejde på at bevare.

Så til dagsordensforslagene, hvor det vel burde være overflødigt at sige, at det fra SF og VS må afvises.

Det andet dagsordensforslag vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til.

Jeg går ud fra, at når der i punkt 1 tales om »En markant indsats mod arbejdsløsheden, herunder en koordinering mellem lande-

ne af en nedsættelse af arbejdstiden«, så er det koordinering, der er nøgleordet, for jeg lagde mærke til – det var jeg glad for – at hr. Ivar Nørgaard understregede, at det er arbejdsmarkedets parter, der træffer beslutning i spørgsmål som nedsættelse af arbejdstiden. Det, at et så vigtigt element for den økonomiske udvikling bliver søgt koordineret medlemslandene imellem, er der da for mig at se ingen der ville kunne have noget imod. Det ville da kun være rimeligt ud fra alle de hensyn, der i øvrigt anlægges i forsøgene på harmonisering af den økonomiske politik i et fællesskab.

Når det drejer sig om punkt 3, »En koordineret indsats til forbedring af miljøet og arbejdsmiljøet, der ikke hæmmer det enkelte lands muligheder for selvstændige nationale fremskridt«, vil jeg gå ud fra, at når der tales om »selvstændige nationale fremskridt«, så må det være nogle, der sker i overensstemmelse med traktaten. Det nævner jeg bare for god ordens skyld.

Med disse bemærkninger og måske den lille bemærkning, at når der tales om, at »grundlaget for Danmarks medlemskab af EF er en bevarelse af varetøret og en fastholden af kompetencefordelingen«, var det så ikke rigtigere at sige »en del af grundlaget«, for der er jo andre ting, der også udgør grundlaget.

Med disse bemærkninger har jeg svært ved at se, at der skulle være noget i den dagsorden, der er i strid med den redegørelse, jeg har afgivet.

Når det er sagt, vil jeg ikke undlade et lille principielt hjertesuk: er det ikke ved at blive en uskik, at snart sagt enhver debat her i folketinget skal ende med en dagsorden? Er det ikke udtryk for, at den politiske debat forsøger man efterhånden at få klemt sammen i overskriftsform, i forenklede slagord? Jeg nævner bare til almindelig eftertanke, om vi ikke ved altid at skulle fremsætte dagsordensforslag, også når der ikke er brug for det – det mener jeg ikke der er i denne situation – bidrager til unødigt forsimpning af den politiske debat i Danmark.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skal sige, at med det, udenrigsministeren for lidt siden sagde om den franske præ-